

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 47 (741) | Субота, 28 листопада 1981 року | Ціна 2 коп.

60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

Зв е р н е н н я

колективу Вінницького учбово-виробничого підприємства до працівників УВП і виробничих об'єднань Товариства, до всіх членів УТОГ.

Шановні товариші!

Радянська країна вступила в одинадцяті п'ятирічці. Наш народ наполегливо працює над виконанням рішень XXVI з'їзду Комуністичної партії. Безмежна віра народу в свою партію, однастайна підтримка її політики — переконливе свідчення науковості, глибокої обґрунтованості партійних рішень. Це повною мірою стосується і роботи Пленуму ЦК КПРС, що відбувся нещодавно, а також шостої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Пленум обговорив питання про проекти Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки, Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР на 1982 рік і Державного бюджету СРСР на 1982 рік.

У промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, з якою він виступив на Пленумі, показано велику політичну, організаційну і господарську роботу, проведену після XXVI з'їзду КПРС, відзначено зростаючий трудовий і політичний активність мас. Глибоко і всебічно розкрито шляхи дальшого виконання рішень з'їзду, дано розгорнуту характеристику, політичну і соціально-економічну оцінку одинадцятого п'ятирічного плану, плану на другий рік п'ятиріччя, висловлено впевненість, що поставлені з'їздом великі і складні завдання комуністичного творення будуть успішно виконані. Цю впевненість поділяють усі радянські люди.

У 1982 році країна відзначатиме 60-річчя Союзу РСР. Ця подія поряд з наступними з'їздами профспілок і комсомолу, дасть новий могутній імпульс дальшому зміцненню єдності партії і народу, ще тіснішому згуртуванню всіх націй і народностей країни, піднесенню політичної, творчої активності мас.

Підтримуючи патріотичну ініціативу ряду трудових колективів столиці Радянської України, інших міст країни, прагнучи відзначити ювілей утворення Союзу РСР новими трудовими зверненнями, колектив нашого підприємства розгорнув соціалістичне змагання під девізом: «60-річчю СРСР — 60 ударних трудових тижнів!».

Звернення обговорено і однастайно прийнято на загальних зборах колективу Вінницького УВП.

Чимало уваги приділяють на Ворошиловградському УВП заощадженню металу. Один із шляхів його економії — використання відходів виробництва.

Впровадження виробки пластини якоря з відходів від виготовлення ярма електромагнітів дає змогу заощаджувати до 10 тонн дорогої трансформаторної сталі на рік.

Отже є всі підстави сподіватися, що соціалістичні зобов'язання, які передбачають економічне витрачання сировини і матеріалів, будуть виконані.

На знімку: начальник цеху низьковольтної апаратури Олексій Фокович Сазонов і штампувальниця Тетяна Дмитрівна Махортова перевіряють якість деталей, виготовлених з відходів.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

БУДОВА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ПРОЕКТУ

Нарощування виробничого потенціалу країни, спорудження зручних жилих районів і соціально-культурних об'єктів — основне завдання капітального будівництва. Поліпшенню проектно-кошторисної справи, здійсненню будівництва за найбільш прогресивними і економічними проектами у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС присвячена Всесоюзна нарада працівників проектних, розбудовальних і науково-дослідних організацій. Вона відкрилась в Москві.

У роботі наради беруть участь секретар ЦК КПРС В. І. Долгих, заступник Голови Ради Міністрів СРСР М. В. Талізін, завідувачий відділом ЦК КПРС І. М. Дмитрієв, керівники міністерств і відомств, учені, передовики виробництва.

З доповіддю виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держбуду СРСР Г. Т. Новиков. На листопадовому (1981 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв вказав на необхідність поліпшення капітального будівництва, як вирішальної ділянки п'ятиріччя. Для цього слід прискорити впро-

вадження досягнень науки і техніки в будівельну практику, здійснити переведення галузі на рейки інтенсивного розвитку, послідовно підвищувати якість і продуктивність праці. В розв'язанні цих проблем важлива роль належить проектувальникам. Адже саме вони стоять біля джерел кожної будови, здійснюючи зв'язок між наукою і виробництвом.

Злагоджена робота технологів, конструкторів, кошторисників, архітекторів, всіх учасників розробки проекту, їх рішення значною мірою визначають ефективність капітальних вкладень, матері-

аломісткість, енергоємність і трудомісткість виробництва.

Разом з тим на нараді відзначалось, що в проектно-кошторисній справі все ще є істотні недоліки, які стримують ефективність народного господарства.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи по дальшому поліпшенню проектно-кошторисної справи». Вона націлює всіх учасників розробки проектів на пошуки і створення найбільш прогресивних і економічних вирішень.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ЗАОЩАДЖУЮТЬ МЕТАЛ

Пенза. На п'ять кілограмів менше витрачають тепер металу при виготовленні кожної сівалки на заводі «Белинсксельмаш». Це результат боротьби всіх служб підприємства за найсуворішу економію сировини. Тільки за рахунок конструктивних удосконалень і більш раціонального розкroю сировини з початку року зекономлено близько 400 тонн металопродукату.

ГАЗОВИМ МАГІСТРАЛЯМ

Суми. Для наддалеких газопроводів призначені компресори, серійний випуск яких налагоджено в Сумському машинобудівному виробничому об'єднанні імені М. В. Фрунзе. Виготовлено першу перекачувальну установку. Новий компресор у три рази потужніший від попередньої моделі.

ВРАХОВУЮЧИ ДОСВІД КОЛЕГ

Кедайнй (Литовська РСР). Налагодження устаткування достроково почали на одному з найважливіших пускових об'єктів республіки нинішнього року — комплексу по виробництву фосфорної кислоти місцевого хімічного заводу. Уклався в стислі строки литовським

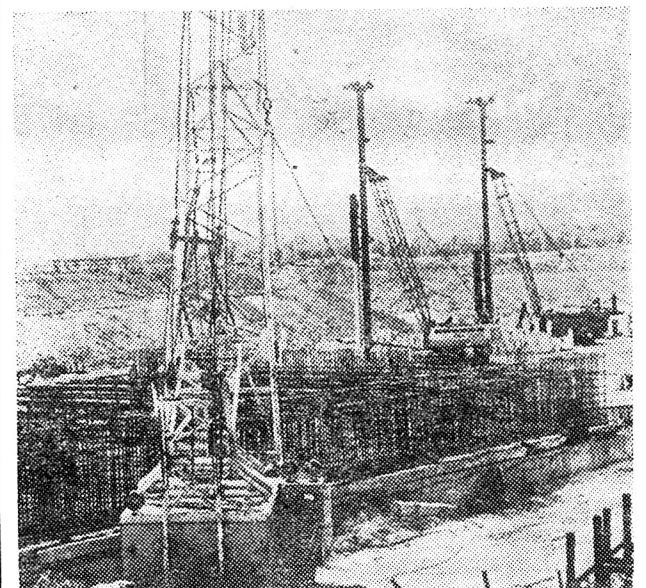
хімікам допомогло використання досвіду колег споріднених підприємств країни.

«СОРОЧКА» ДЛЯ НАСІННЯ

Фрунзе. Добитись точного висіву дрібного насіння кормових трав можна, якщо вкрити його спеціальною оболонкою за методом, який розробили спеціалісти Киргизького сільськогосподарського інституту. Оболонка наноситься за допомогою машини, простої і надійної в експлуатації. На ній можна обробляти насіння будь-яких кормових трав. Оболонка містить у собі всі поживні елементи, необхідні рослинам у перші дні життя. Це прискорює їх розвиток.

МАРИЙСЬКА ДРЕС СТАЛА ДО ЛАДУ

Енергетик (Туркменська РСР). Завершено спорудження першої черги Марійської ДРЕС. На найбільшій електростанції Туркменістану достроково здано в експлуатацію останній об'єкт — комплекс водозабірних споруд. Тепер усі шість енергоблоків одержуватимуть воду з централізованого джерела. Це підвищить надійність роботи станції. (ТАРС).

Ростовська атомна електростанція — пусковий об'єкт одинадцятої п'ятиріччя. Тепер тут провадяться роботи на головному корпусі, йде монтаж спецкорпусу і ставу охолоджувача, пуско-резервної котельні й адміністративно-побутового корпусу. Перший енергоблок дасть промисловий струм у 1985 році.

На знімку: такий вигляд має будівельний майданчик на головному корпусі. Йде монтаж фундаментної плити під реакторний відділ.

(Фотохроніка ТАРС—РАТАУ).

У БРАТНІЙ СІМ'І

Розповіддю про Російську Радянську Федеративну Соціалістичну Республіку, її розквіт у братній сім'ї народів нашої країни почався на заводі «Арсенал» імені В. І. Леніна цикл лекцій, передбачений програмою ідеологічного забезпечення трудової вахти на честь 60-річчя утворення СРСР.

У трудівників прославленого підприємства, які разом з іншими виробничими колективами Києва і Дніпропетровська виступили з схваленням ЦК Компартії України ініціативою по розгортанню соціалістичного змагання на честь знаменної дати в житті Країни Рад, одним з найважливіших стимулів у трудовому суперництві стало право працювати за ленінським верстаком. Тепер цієї честі удостоївся комуніст, керівник

комсомольсько-молодіжного колективу, токарь М. Г. Левченко, який щодня перевищує норми на 20—25 процентів. Відмінні показники також у бригаді І. О. Чуба, П. І. Іванова, В. П. Щербини та інших.

— Переможцям трудового суперництва в урочистій обстановці вручатимуться перехідні Червоні прапори і вимпели, а бригадам і ділянцям — дипломи, — говорить секретар парткому О. С. Долбилов. — Коли ж підіємо остаточні підсумки змагання, найдостойніші одержать ці відзнаки на вічне зберігання.

У ході вахт Дружби арсенальці, безперечно, зроблять гідний внесок у виконання рішень XXVI з'їзду КПРС.

В. ДВОРАК,
кор. РАТАУ.

ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ

XI з'їзд УТОГ, який відбувся в червні цього року, став важливим етапом у житті членів Українського товариства глухих. Першочергове завдання працівників міжрайвідділів — спрямувати свою роботу так, щоб жоден член УТОГ не залишився поза увагою, щоб до кожного глухого донести рішення з'їзду, незалежно від того, де він живе: у місті чи гірському селі.

Великобerezнянський міжрайвідділ спрямував свою роботу саме в цьому напрямку. В кожній із шістнадцяти первинних організацій були проведені загальні збори з порядком денним: «Матеріали XI з'їзду УТОГ». На них виступали працівники міжрайвідділу, голови первинних організацій. Детально і дохідливо нечуючим розповідали про з'їзд, про його рішення.

А днями Великобerezнянський міжрайвідділ УТОГ провів зліт членів Товариства з порядком денним «Завдання первинних організацій у світлі рішень XI з'їзду УТОГ». На зліті були запрошені кращі виробничники і працівники сільськогосподарства, голови первинних організацій.

Перед присутніми із змістовною доповіддю виступила інструктор облівділу УТОГ Асаул Олена Миколаївна. Вона докладно розповіла про роботу XI з'їзду, про участь у роботі з'їзду закарпатської делегації, про зміни і доповнення в Статуті УТОГ.

По-діловому велось обговорення доповіді. Виступаючи члени Товариства Малош Олена, Малош Петро, Боднарник Омелян, Ганич Марія розповіли про свої виробничі успіхи, про стосунки в колективах, де вони трудяться, відзначили актуальність і сьогоденність постанови, яка була прийнята XI з'їздом. Вони запевнили присутніх, що будуть працювати ще краще, щоб успішно виконати завдання першого року одинадцяті п'ятирічки.

У обговоренні доповіді взяла участь і голова первинної організації с. Ужок Великобerezнянського району Марія Михайлівна Кишак. Зокрема, вона сказала, що в постанові XI з'їзду записано такі слова: «...потрібно поліпшувати роботу первинних організацій, посилити їх вплив на діяльність Товариства...». Це дуже вагомі слова. Бо від хорошої роботи первинних організацій залежить хороша робота всього Товариства.

Кишак М. М. розповіла про роботу, яку вона проводить серед глухих у своїй первинній організації, про ті зусилля, які вона докладає, щоб в допомозі нікому не було відмовлено: чи в справі пенсій, чи в справі грошової допомоги. Учасники зльоту прийняли ряд рішень.

І. БАЛУШАК,
голова Великобerezнянського міжрайвідділу УТОГ.
Закарпатська область.

Ніна Сергіївна Дяченко (ліворуч) та **Клавдія Кіндратівна Юхименко** — кадрові робітниці Херсонського УВП. Вони неодноразово виходили переможцями соціалістичного змагання.

Виробничі норми вони постійно виконують на 130 процентів при високій якості продукції.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

Високими трудовими досягненнями у праці ознаменували перший рік одинадцяті п'ятирічки пресувальники Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Володимир Миколайович Сиротило та Леонід Петрович Семенюк. Норми їх виробітку відповідно становлять 150 та 170 процентів.

Ударники комуністичної праці В. М. Сиротило (на знімку ліворуч) та Л. П. Семенюк подають приклад у праці молодим трудівникам об'єднання.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.

СКЛADOVІ УСПІХУ

Колишній вихованець Гайсинської школи для глухих дітей Володимир Мартинов дев'ять років трудиться на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик». Далеко позаду залишилося учнівство. Зараз у молодого робітника п'ятий розряд слюсаря-інструментальника.

— У мене було велике бажання, — розповідає В. Мартинов, — досконало опанувати обрану професію. А цього можна досягти тільки наполегливістю, старанністю, маючи необхідні знання. Я уважно придирлявся до праці старших товаришів — висококваліфікованих слюсарів-інструментальників. Брався і за складну роботу, бо був переконаний: коли треба, вони

завжди придуть мені на допомогу.

Моїми нерозлучними друзями стали також посібники «Інструментальна справа» та «Слюсарна справа». Мені також допомогло й те, що я успішно закінчив 15 класів вечірньої школи робітничої молоді.

Спочатку Володимир виготовляв прості деталі для оснастки, зараз він трудиться над штампом до модернізованого електроустановочного виробу РШ-ВШ-30-М.

Комсомолец В. Мартинов подає приклад у праці молодим трудівникам підприємства. Щорічно, починаючи з 1978 року, він підтверджує високе звання ударника комуністичної праці. А

ще Володимир — відмінник якості. Йому одному з перших в об'єднанні надано право працювати з особистим клеймом, без перевірки продукції відділом технічного контролю.

Керівники підприємства високо оцінили його трудові заслуги — фотографія молодого робітника занесена на цехову дошку Пошани. Крім того, на рахунок Володимира — чимало грамот.

Високі виробничі досягнення, яких добивається комсомолец, — записка до строкового завершення ним виробничої програми першого року одинадцяті п'ятирічки.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

СУМЛІННІСТЬ І МАЙСТЕРНІСТЬ

За підсумками соціалістичного змагання першого та другого кварталів нинішнього року заводу «Київ-продмаш» вручено Перехідний Червоний прапор міністерства машинобудування легкої та харчової промисловості і ЦК профспілок. Ці досягнення стали можливими завдяки чіткій організації соціалістичного змагання, що розгорнулося тут під девізом «Кожній робочій годині — найвищу віддачу!».

В цеху литва, наприклад, робітники розробили для себе індивідуальні комплексні плани-зобов'язання. В них конкретно визначені виробничі завдання трудівників на кожен рік одинадцяті п'ятирічки. Це — постійне підвищення продуктивності праці, зниження трудомісткості виробничих процесів, здача продукції з першого подання. Сюди ж заносяться і показники виконання взятих соціалістичних зобов'язань за кожен місяць поточного року.

Успішно справляється з виконанням завдань першого року одинадцяті п'ятирічки кадровий робітник, формувальник Олександр Петрович Ненюк. В його комплексному плані записано: «1981 рік завершити до першого грудня». Старання праці, досконале знання професії, повне завантаження кожної хвилини робочого часу дали змогу достроково, до 64-ої річниці Великого Жовтня, впоратися з планами. Щомісячні норми виробітку він виконує на 120—124 проценти.

Олександр Петрович — досвідчений наставник. Не одного молодого робітника ввів він на самостійну життєву дорогу, прищепив любов до обраної професії, допоміг досягти високих виробничих показників. Перевірив робітник бере також активну участь у громадському житті свого колективу.

Ще й двох років не минуло з того часу, як Борис Скоренко влаштувався на

завод. Але багато чого навчився. Денні норми виробітку він виконує на 120—125 процентів. В комплексному плані Бориса є такий пункт: «Особисте завдання першого року одинадцяті п'ятирічки виконати до 20 грудня». Попередні ж підрахунки показують, що з цим завданням він справиться на двадцять днів раніше.

Після зміни юнак поспішає до 27 школи робітничої молоді, де він навчається в 13 класі.

В цеху організовано також соціалістичне змагання за звання «Кращий за професією». Щоб стати його переможцем, окрім високих трудових показників треба ще бережливо ставитись до закріпленого обладнання і оснастки, в зразковому стані зберігати своє робоче місце, бути дисциплінованим, активним у громадському житті. За перший квартал, наприклад, виборів це почесне звання плавильник кольорового литва, голова первинної організації УТОГ

Володимир Іванович Корнієнко, за третій квартал кращим за професією став член комісії серед глухих формувальник О. П. Ненюк.

Успіхи, звичайно, не приходять самі собою. На перше місце в досягнутому ставлять, як завжди, майстерність. Враховуючи це, в цеху литва заводу «Київ-продмаш» організували курси підвищення кваліфікації. Всі нечуючі трудівники навчаються також в школі комуністичної праці. Учебну програму «Розвиток соціалістичного змагання, виховання комуністичного ставлення до праці» ведуть керівники школи — секретар партійної організації цеху С. М. Оберфельд та інструктор-перекладач В. Д. Ширман.

Трудівники підприємства ще ширше розгорнуть соціалістичне змагання, щоб високими здобутками зустріти 60-річчя СРСР.

П. АНДРІЄНКО.

м. Київ.

КРОКУЮТЬ ПОПЕРЕДУ

Коли потрапляєш на одну з дільниць Донецького виробничого об'єднання «Електромаш», то помічаєш: в приміщенні — світло, просторо. Тут встановлена нова високопродуктивна техніка. Робітниця одягнена у зручні, практичні спецвіски. На обличчі кожної сяє радісна посмішка.

Трудівниці з великою любов'ю і старанністю виконують свої операції по складанню ПМЕ-111, ПМЕ-113. Ці вироби надходять у різні куточки нашої неосяжної Батьківщини, експортують їх також і за кордон.

Впевнені рухи рук — і ось готовий виріб плавно руха-

ється по конвеєру на пакування.

Бригади, що виготовляють ПМЕ-111 та ПМЕ-113, змагаються між собою за випуск високоякісних виробів.

Серед тих, хто сьогодні крокує попереду, складальниці Л. С. Букаленко, Л. Ф. Бобирьова, В. І. Васильєва, В. Н. Кучерява та інші.

На складальній дільниці постійна увага приділяється поліпшенню умов праці, ведеться цілеспрямована робота з економії та бережливості.

З. АНІКЕЄВА.

м. Донецьк.

Старанно і високопродуктивно працює на Ровенському УВП шпаклювальниця **Марія Никандрівна Старушчик**.

У поєднанні з високою якістю робіт трудівниця змінні завдання перевищує на 20 процентів.

Фото І. ЩЕРБАЮКА.

РОЗПОВІДЬ ПРО П'ЯТИРІЧКУ

БІЛЯ САМОГО СИНЬОГО МОРЯ

При згадуванні про Південний економічний район, до складу якого входять Одеська, Миколаївська, Херсонська і Кримська області, виникають асоціації про Чорне і Азовське моря, про гори і лимани, про трудівників-корабелів, про незорі поля пшениці, кукурудзяні, соняшникові плантації, про виноградники і про багато що інше.

У загальносоюзному територіальному поділі праці район спеціалізується на виробництві різних типів суден, зокрема, в Керчі буду-

ють найбільші в країні нафтоналивні танкери (до 200 тисяч тонн). З стапельів миколаївських суднобудівних заводів сходять величезні рибальські судна, гігантські нафтобудови і сучасні контейнеровози. Роботу херсонських суднобудівників відзначено в десятій п'ятирічці міжнародною премією «Золотий Меркурій».

Виробляються тут також різні металообробні верстати, наприклад, з програмним числовим управлінням, телевізори, виноградні вина, різноманітні консерви. Ра-

йон є основним у країні поставальником плугів, дощувальних агрегатів «Дніпро», кукурудзобиральних комбайнів. Херсонські машинобудівники розробили конструкцію і налагодили серійний випуск шестирядних кукурудзобиральних комбайнів «Херсон-200», які чудово зарекомендували себе на полях.

Південний район — це і рисова база, і тонкорунне вівчарство України. Тут раніше, ніж в інших районах, почали формуватись агропромислові підприємства, що

дало можливість ефективніше використовувати трудові ресурси й техніку колгоспів і радгоспів, а також значно зменшити втрати продукції з полів і ферм.

В одинадцятій п'ятирічці район збереже свою промислову і сільськогосподарську спеціалізацію. Набудуть дальшого розвитку всі галузі. Однак для цього потрібні додаткові паливні і гідроенергетичні ресурси, яких ще не вистачає. Для розв'язання цієї проблеми багато робиться. Будуються Південно-Українська і

Кримська АЕС, а також Одеська атомна теплоелектроцентрально.

Відомо, яке величезне значення для Півдня країни має вода. Тільки в Криму тепер поливається 316 тисяч гектарів, або понад 27 процентів ріллі. З одного зрошуваного гектара тут одержують валової продукції рослинництва в 4 рази більше, ніж на богарі, тобто поливний гектар працює за чотири суходільних. Ось чому капіталовкладення в меліорацію в одинадцятій п'ятирічці ще більше зроста-

ЗУСТРІЧ З ПЕРЕДОВИКАМИ

В Мелітопольському будинку культури нещодавно відбувся вечір-портрет.

Ще задовго до цієї події голова міжрайвідділу УТОГ Д. Є. Седикова та перекладач Т. Ю. Копилова побували на підприємствах, де трудяться передовики виробництва — столяр Микола Скубенко, тракторист Василь Жмаєв, зубні техніки под-

ружжя Ольга та Анатолій Арбузови, вели з керівниками бесіди. Це робилося для того, щоб присутні на вечорі змогли ближче познакомиться з переможцями соціалістичного змагання, дізнатися про їх трудові успіхи, плани на майбутнє.

На сцені — виступи торжества. Про кожного з них було сказано чимало

тепліх і зворушливих слів. Професія Анатолія та Ольги Арбузових, наприклад, вимагає чуйності, високої майстерності, знань. Той, хто хоч раз побував на прийомі в цих зубних техніків, мав змогу пере-свідчитися, що спеціалісти заслуговують тільки похвальних слів. Столяр Миськпромторгу

З МІСТОВНО, ЗАХОПЛЮЮЧЕ

Почесні гості — заслужені передовики виробництва, ветерани праці, колишні відомі спортсмени — були тепло зустрінуті працівниками Харківського обласного Будинку культури.

Серед запрошених майстер УВП-2, нагороджена медаллю «За трудову доблесть» С. П. Ножка, швачка цього ж підприємства, кавалер орденів Трудового Червоного Прапора та Жовтневої революції Г. І. Саприкіна, ветеран праці, активний діяч Товариства Б. В. Керман, лауреат першого Всесоюзного фестивалю народної творчості А. І. Росинська, чемпіон зі стрибків з жердиною VIII Всесвітніх ігор А. Ф. Симоненко, срібний призер з вільної боротьби XIV Всесвітніх ігор глухих у Кельні Л. К. Хомутов та інші.

Гості зайняли почесні міс-

ця на святково прикрашеній сцені. Вечір відкрили ведучі Ірина Нествед та Ніна Білова. Вони представили присутнім почесних гостей і коротко розповіли про їх трудові, творчі і спортивні досягнення.

А. Росинський розповів про те, як відзначався Всесвітній день глухих у нашій країні і за рубежом. Б. Керман поділилася своїми спогадами про відродження Харківського обласного Будинку культури після визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

З великим інтересом присутні слухали виступ Г. І. Саприкіної, котра розповіла про трудові будні колективу Харківського УВП-2. Цікавими були спогади відомого спортсмена А. Ф. Симоненка та Л. К. Хомутова. Вони згадували баталії на Всесвітніх іграх глухих, ді-

лилися враженнями про ті незабутні події.

На честь гостей колектив самодіяльних артистів виконав пісні, вірші, номери оригінального жанру. У концерті взяли участь також вокально-інструментальний ансамбль та артисти Харківської обласної філармонії.

В антракті та після закінчення вечора присутні ознайомилися з виставкою продукції, що її виготовляють підприємства Харківщини. Широко були представлені експонати, призи та альбоми, які розповідали про досягнення нечутих трудівників в культурно-масовій роботі та спорті.

Учасники вечора не поспішали розходитися по домівках, і це краще за всі слова засвідчило, що вечір пройшов вдало, цікаво. Подібні заходи, що готуються за задалегідь розробленим сценарієм, завжди мають успіх, вони — незамінна форма ідейно-естетичного виховання нечутих трудівників.

Р. АНАНІВ.

м. Харків.

З ШАНОБОЮ ДО ХЛІБА

«Хліб — усьому голова» — тема читачької конференції, що відбулася у Запорізькому будинку культури. На ній обговорювалась книга Федора Моргуна «Розкажи, поле...».

Зі вступним словом виступила старший бібліотекар Валентина Григорівна Яковлева.

— Автор книги, — сказала вона, — досвідчений партійний працівник, перший

секретар Полтавського обласного Компартії України, котрий десятки років віддав сільському господарству, освоював цілісні землі.

Учасникам читачької конференції, а їх було близько ста чоловік, цікаво було подивитися фотолістрації, які є в книзі, послухати виступи голови Запорізького обласного УТОГ Л. І. Фролової, голови миськвідділу Товариства Л. М. Костенко,

директора Мелітопольського будинку культури Д. Є. Седикова, заступника директора Запорізького УВП з виховної роботи Д. М. Дюкова, голови місцевому профспілки УВП Т. М. Закручної, інструктора обласного УТОГ В. М. Вакулєнко та інших.

Всі вони говорили про бережливе ставлення до хліба.

С. МОРДУШЕНКО.

Після закінчення школи-інтернату Н. Саква, Е. Кеник, І. Філіпова пішли працювати на Чорноморський суднобудівний завод. Дівчата разом проводять дозвілля, всі — активні учасниці художньої самодіяльності Миколаївського будинку культури.

Молоді робітниця — часті відвідувачі бібліотеки.

На знімку: (зліва направо) Н. Саква, Е. Кеник, І. Філіпова.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ють. Основними напрямками передбачено почати спорудження третьої черги Північно-Кримського каналу. Це дасть можливість значно розширити зрошувальні площі, краще забезпечити технічною і питною водою промислові підприємства міста і курортне господарство Криму. Відповідно до рішень XXVI з'їзду КПРС буде вестись будівництво грандіозної за масштабами і значенням гідротехнічної споруди каналу Дунай-Дніпро, що внесе значні якісні зміни і в природний комплекс району.

Дальшого розвитку набуває діюча в областях району комплексна програма прискорення науково-технічного прогресу в сільськогоспо-

дарському виробництві. Економічний ефект від її впровадження тільки в Херсонській області оцінюється в 130 млн. карбованців. Наприклад, застосування тут промислової технології виробництва томатів, відзначене Державною премією УРСР 1980 року, дало можливість при врожайності овочів 500 і більше центнерів з гектара знизити їх трудомісткість у 2,3, а собівартість в 1,7 раза.

А ще цей район по праву називають південними морськими воротами Радянського Союзу. Через його порти здійснюються економічні зв'язки з багатьма зарубіжними країнами. Порівняно недавно на Чорному морі стала до ладу між-

народна поромна залізнична переправа Іллічівськ-Варна (Болгарія). Морські зв'язки країни розширюються рік у рік. В одинадцятій п'ятирічці буде продовжено будівництво великого порту «Південний» в Аджалицькому лимані.

Теплі моря і настоянне на цілющих травах степове повітря, велика кількість сонячних днів, фруктів і особливо винограду, є надійною базою для перетворення Південного економічного району в найпотужнішу все-союзну і міжнародну здравницю, в зону відпочинку.

М. ШТЕПА, доцент Київського інституту народного господарства ім. Д. С. Коротченка.

Микола Петрович Скубенко виконує поточний ремонт магазинів. Про нього говорять — майстер — золоті руки.

Василь Васильович Жмаєв — хлібороб з великої літери, як прийнято говорити. Йому одному з перших серед нечутих надано право керувати складною технікою.

Закінчився вечір цікавим концертом.

К. ТЕТЯНКО.

Запорізька область.

З УСІЄЮ ДУШЕЮ

Доброї слави зажила працівниця Роздільнянського будинку культури УТОГ, що на Одещині, Галина Миколаївна Гайнова, котра впродовж п'ятнадцяти років бере активну участь у громадському житті міжрайвідділу, є справжнім ентузіастом культосвітньої справи.

Член правління міжрайвідділу, член редколегії стійної газети «Вперед», гро-

мадський бібліотекар — ось неповний перелік обов'язків Галини Миколаївни, до яких вона ставиться творчо, сумлінно, з усією душею. Ініціативний організатор і чуйний поглядник Г. Гайнова користується авторитетом серед нечутих.

Є. СЕРГІЄНКО, голова Роздільнянського МРВ УТОГ, Є. ЛОЗАН, перекладач.

СТУПЕНІ ЗРОСТАННЯ

Про швачку-мотористку Петрову ми чули немало хороших слів і в дирекції, і в місцевому Могилівському УВП. Сама ж Лариса Іванівна представилася скромно: «Тружусь, як і всі. Таких швачок, як я, на дільниці багато». І жодного слова про те, що вона — ударниця комуністичної праці, краща за професією, нагороджена Ленінською ювілейною медаллю, працює з особистим клеймом ВТК.

— З ким ви, Ларисо Іванівно, змагаєтесь і які ваші показники в трудовому суперництві?

Петрова ніби чекала такого запитання. Очі її спалахнули добрими іскринками:

— Подруги у мене трудолюбиві, я б сказала, чудові: Ганна Максименко, Тетяна Помозова, Любов Паршикова. Вони — справжні майстрині. З ними і змагається цікаво. Люблять свою справу, дорожать робітничою честю.

І розповіла про те, що трудиться уже в рахунок 1982 року. Не відстають від неї в змаганні й подруги, які виконують виробничі завдання на 120—140 процентів.

Перевиконання виробничих планів швейниці поєднують з боротьбою за поліпшення якості виготовленої продукції, яка розпочалася ще з перших років десятиріччя. Першим кроком було впровадження суворого міжопераційного контролю. Скажімо, шийють на дільниці підодяльнички. В поточні відділи основні вузли, котрі стали ненадежними своєрідними постами. На кожному з них зайняті кращі виробничниці — Лариса Іванівна Петрова, Ганна Наумівна Максименко, Любов Карлівна Паршикова. Вони виконують не тільки свої операції, але й перевіряють, як пошто весь виріб. Якщо виявлять будь-яку неохайність, то продукцію повертають на виправлення.

Правда, спочатку не всім припало до душі таке новаторство. Коли одного разу перед Ларисою Іванівною ліг підодяльничок, у якому була невірна строчка, вона мовчки повернула виріб робітниця, яка допустила дефект. Та вибухнула гнівом: — Ти хто, начальник ВТК? Нічого вказувати, сама знаю, що роблю!

Петрова подивилася на молодшу швачку і спокійно пояснила:

— За брак спитають не тільки за тебе, а з усіх швачок зміни. Адже ми бригада і однаковою мірою відповідаємо за якість.

Ларису Іванівну підтримала майстер дільниці Самусева. Вона пояснила молодій робітниця, що та підводить інших, нагадала про робітничу совість. Так з перших кроків міжопераційного контролю швачки-мотористи самі створили надійний засіб браку.

За високу якість виготовленої продукції тут заохочують не тільки безпосеред-

них виконавців, але й громадських контролерів. Внаслідок цього якість пошиття виробів постійно зростає, і зацікавлені в цьому всі швачки-мотористки бригад, зміни, дільниці.

— Двадцять вісім років працюю на підприємстві, — говорить Лариса Іванівна. — Робітничий колектив став для мене другою домівкою і великою життєвою школою. Бачу, як з кожним роком зростає свідомість моїх подруг і щиро радію з цього.

За ініціативою Лариси Іванівни і при підтримці старшого майстра Галини Олександрівни Губич тут стали підбивати підсумки роботи на щомісячних Днях якості. Громадська комісія, до складу якої входять: технолог, представник відділу технічного контролю та передові швачки, перевіряють на вибір готові вироби. Мета такої перевірки не стільки виявити брак, скільки попередити його, знайти причини, дати кваліфікований висновок, внести деякі виправлення.

Одного разу під час перевірки виявилось, що в багатьох підодяльничках рамка була несиметрична. Стали розбиратися, в чому справа? Не могли ж помилитися всі швачки? Виявилось, відхилення від норми були допущені на розкрійній дільниці. Технолог внесла тут же потрібні корективи, причому, виріз було зроблено більш симетричним і кути підодяльничка стали прямими.

На підприємстві дів школа передових методів праці. Однією з наставниць цієї школи є Лариса Іванівна Петрова. Вона щедро ділиться своїм багатим досвідом з молоддю, вчить новеньких майстерності.

— Я влячна Ларисі Іванівні за її працю і терпіння, — говорить про свою наставницю швачка-мотористка Тамара Білоус. — Це вона навчила мене бути уважною і вимогливою до себе.

Спочатку Тамара багато чого не розуміла, поспішала, нервувала і допускала помилки. Лариса Іванівна спокійно вказувала на них, сама вчила, в якій послідовності необхідно виконувати кожну операцію, рекомендувала, яку літературу читати з швейного вироб-

ництва. І справи пішли на лад. Молода швачка стала виконувати норми виробітку, включилася в соціалістичне змагання.

Не все ладилось спершу і в Людмили Давиденко. Бойова за натурою, вона вважала, що навчитися шити — легко і просто. Поспішала, а тому й допускала брак...

— Перестаралася, дівчино, — казала учениці Лариса Іванівна. — Дивись, і роби так, як я.

Буквально лічені секунди потрібні були досвідченій швачці, щоб розкрити кути підодяльничка скріпити рівним швом. Наставниця виконала цю операцію легко, вправно. Та й шов вийшов у неї рівний, красивий, на однаковій відстані від країв і не зморщував тканину.

Добрі поради і особистий приклад наставниці, старанність і уважність учениці принесли свої плоди. Людмила Давиденко стала виконувати і перевиконувати змінні норми виробітку, випускати добротні вироби.

Змагаючись за бездефектне виготовлення і здачу продукції з першого подання, швачки-мотористки УВП домоглися хороших результатів. Понад 30 процентів виготовленої продукції вони здають з державним Знаком якості.

— Допомогає нам добиватися помітних успіхів Львівська система, яку ми впровадили у себе, — розповідає майстер дільниці Марія Іванівна Самусева. — Суворая система контролю стимулює і високоякісну роботу. На зміну визначенню «бездефектна здача продукції» прийшло нове — «бездефектна праця».

І зараз будь-якій швачці-мотористці не байдуже, як трудиться її подруги. Адже честь марки підприємства — стало честю кожної з них. Тому, що вони відповідають не тільки за себе, а й за весь колектив.

Зараз на підприємстві створено ряд стандартів комплексної системи якості, котрі визначають, якими повинні бути технологічні процеси, як повинна працювати бригада, зміна, дільниця. Визначено її коло обов'язків кожної робітниця, засоби їх заохочення за добросовісну працю.

— Працювати стало значно легше, — пояснює Лариса Іванівна. — Адже всі операції розписано до найдрібніших деталей. Виконувати їх добросовісно — і ти завжди будеш у пошани.

...Ступені зростання! Ось уже двадцять дев'ятий рік впевнено крокує ними до вершин майстерності ударниця комуністичної праці, краща за професією швачка-мотористка Лариса Іванівна Петрова. На робітничому календарі її вже липень 1982 року — другого року одинадцяті п'ятиріччя.

І. ТИТОВ.

На знімку: краща швачка-мотористка Могилівського УВП Л. І. Петрова.

Фото Л. КУНКИНА.

МАСКИ

Умільцям Драчинської художньо-сувенірної фабрики

Беззвучний сміх у масок дерев'яних!
Я сміх отой повісив на стіні —
І з давнини привидівся мені
Сам власник сміху — йде в новій крисані
Поміж гуцулів. Бурштиновий вус
Підкручує звабливо і лукаво.
Під личаком — сухий осінній хруст:

До гурту повернув, либонь, направо.
А там сміються з панської біди.
Вона така манюсінка, як прищик.
І підморгне хтось таємниче: жди,
Підпалить стайні кривдникам

опришок!

Гуцул йому підковує коня,
Шепнув опришку: «Я із вами, браття!».
Є маски ночі, є і маски дня —
Іх і в могилах глитаї бояться!
Одвіялось минуле. Наче сніг
Розтанув... Пам'ятаються герої...
Застиг на масках непокірний сміх.
В музеї маски. Сміх той — серед зброї!

СМЕРЕКОВИЙ ВОГОНЬ

Як спалахнула радо смеречина!
Як вибухнула іскрами увись!
Самопожертва дерева... Дивись
І в роздумах дошукуйся: де причина?
Можливо, блискавиця в ній жила,
Чи гримілиця, — як мовлять люди
в горах.
Горить смерека найчастіше в пору,
Коли забракне надворі тепла.
Вогонь її угору, на Менчул,
Зійде, як зірка. Ватряться здалека.
Та по єдиній іскорці гуцул

Його впізнає: так горить смерека!
В ній — дух прадавніх предківських колиб
І відсвіт глини, таїна живиці.
Граніт пропик би він, видать, коли б
Його на скелі вправний скульптор висік!

Довіку не бояться холоднечі
Людині тій (ця істина свята),
Яка просидить біля ватри вечір
И смерековий вогонь запам'ята.

КРУМПЛІ*

Так смачно промовлено: «Крупплі»,
Що я здогадався: вони!
Ці клубні, важучі і крупні,
Встеляють поля восени.
Зберуть їх (мо', й шефи підсоблять),
Поминуть, світліло аби...
Повісять табличку «Картопля»
На повні добра погребі.

* крупплі (гуцульське) — картопля.

Йй ліпшого, певно, притулку
В мороз-сніговій не знайти.
Начистить картоплі гуцулка:
Сусіди прийдуть чи свати!
Повинно удатись застолля,
Бо проситься страва до губ.
Додасть їй приправи і солі,
Щоб сили набравсь лисоруб.
...В долоні пече зашкарублі —
І я на Поділлі оце
З усмішкою згадую «крупплі».
Те миле карпатське сівце.

ЗДОРОВ'Я КАРПАТ

Я, подояк, до гір: — Добридень!
Одлунить: — Доброго здоров'я!
Краплина з листу спрагло бризне.
Щоб давню неміч поборов я.
Джерел тут чудодійних стільки
Пі гірського чистого настою!
Смереки жар, волога вільхи
І мед з цілющою травою —
Усе мені дарує силу,

Що почуваюся багатим.
І, позабувши старість сиву,
Здоров'ям аж пашать Карпати!
З криниць оцих, із Синьовиру*
Мій гір беру надовго в кров я.
Летить з Говерли голуб миру —
То знак вселюдського здоров'я!

* Синьовир — озеро в Карпатах.

ЧИНАДІЄВО

Будь щасливим, карпатське село!
Мене вістка звідтіл обнадіює:
Мов до серця воно приресо —
Чинадієво,
Чинадієво!!
Я з потічка у ній напивсь —
Він прозориться обіч асфальту,
Тут у клубі наслухався вальсу,
У доколишніх горах ходив.
Пригостили гуцули мене
Тим, що працею їх сподіяно.

Залізниця експресом шугне —
Чинадієво?
Чинадієво!
Тут виходь... Най твоєї душі
Біля хиж киндириця* шепоче,
Що пройшли зливні дощі,
Що прийдуть зорепадні ночі!
Я радію, карпатське село,
Що ти в пам'яті не завіялось.
Добрий вогник твій не схолов —
Інших грю ним,
Чинадієво!

* киндириця (гуцульське) — кукурудза.

ГІРСЬКА ЗЕМЛЯ

Я додому землі гірської
Як святиню з Карпат привіз...
Там, де спить прикарпатець-воїн,
Де шумить поминально ліс,
На могилу її насипав:
Вітчим ґрунтом зірйся, брат!
Щоб ота не засохла скиба,

Із Горині води набрав.
І хоча сторона далека,
Через кілька погожих літ
На могилу прийшла смерека —
Вчула запах тої землі!

Микола МАЧКІВСЬКИЙ.

Хмельницька область.

ТОРТ З... ЧЕРСТВОЇ БУЛКИ

На накритих білими ска-
терками с'їлах — багато
різноманітних страв: **торти**,
запіканки, пудинги, салати,
грінки, супи, прохолодні на-
пої. Господарки подовгу
затримуються біля кожної
з них. Декому просто не ві-
риться, що все це пригото-
влено з використанням чер-
ствого хліба.

Таку незвичайну вистав-
ку організували у найбіль-
шому в місті кулінарному
комплексі ресторану «Лак-
ті» працівники громадсько-
го харчування Запоріжжя.
Очевидно, багато які стра-

ви подобаються відвідува-
чам, і вони тут же дістають
блочки, олівці і запису-
ють рецепти їх приготуван-
ня. На допомогу їм прихо-
дять досвідчені інженери-
технологи. Вони охоче да-
ють необхідну консульта-
цію, радять записати реце-
пти інших смачних страв.

— Усього на нашій ви-
ставці представлено понад
тридцять страв і кулінарних
виробів, — говорять адміні-
стратор кулінарного ком-
плексу А. П. Грищенко. — Їх
приготували колективи рес-
торанів «Дніпро», «Росія»,

«Козацький дозир», «Лакті» та інших...

Мета виставки — сприя-
ти економному використан-
ню хліба. Адже досить час-
то, не розраховавши, ми ку-
пуємо його більше, ніж тре-
ба, не встигаємо використати
свіжий, і чимало зачерстві-
лих шматків потрапляє у від-
ходи.

— Багато виробів виго-
товлено за рецептами запорі-
зьких кулінарів і кухарів,
— додає заступник началь-
ника виробничого відділу
тресту ресторанів і кафе
Л. Г. Турченко. — Ми праг-

немо популяризувати ці
страви, щоб рецептами їх
приготування скористалося
якомога більше людей. Не-
забаром буде впроваджено
приготування різноманітних
виробів з черствого хліба і
на підприємствах промис-
лового харчування.
Виставку відвідали тисячі
запоріжців. З нею озна-
йомились також працівники
громадського харчування
інших міст і районів облас-
ті. У записках, залишених у
книзі відзвітів, вони вислов-
люють щиру вдячність за
науку берегти, економне ви-
користовувати наше головне
багатство — хліб.

А. ГОЛОВІН.

ДО НОВИХ ТВОРЧИХ ВИСОТ

У Києві відбувся другий
республіканський семінар
нечуючих поетів Товари-
ства, які минулого року ство-
рили своє літературне об'єд-
нання. Тема семінару «Ідей-
ність і патріотична спрямо-
ваність у творчості поетів».

Після вступного слова ке-
рівника літоб'єднання на-
чальник оргвідділу ЦП
УТОГ Г. Г. Золотова зосе-
редила увагу учасників се-
мінару на завданнях, що
стоять перед літературним
об'єднанням у світлі рішень
XXVI з'їзду КПРС і XI з'їз-
ду УТОГ. Г. Г. Золотова
проінформувала присутніх
про засідання президії ЦП
УТОГ, на якому було за-
тверджено Положення про
літоб'єднання.

З доповіддю на тему
«Ідейна спрямованість —
невід'ємна риса творчості
радянських поетів» виступив
член Спілки письменників
УРСР, редактор видавництва
«Радянський письменник»
Юрій Петренко. Від Київ-
ської організації Спілки
письменників України ви-
ступив секретар комісії по
роботі з молодими автора-
ми Віктор Терен. Він поді-
лився з учасниками семіна-
ру досвідом роботи в світлі
постанови ЦК КПРС «Про

вдосконалення роботи з
творчою молоддю».

Юрій Петренко, Віктор
Терен і письменник Ріталій
Заславський взяли активну
участь у роботі семінару.
Вони зробили детальний
аналіз і рецензування твор-
чості нечуючих поетів.

На семінарі були присут-
ні і виступили представни-
ки літературного об'єднан-
ня «Камертон» ордена «Знак
Пошани» Всеросійського то-
вариства глухих нечуючі
поети — член Спілки пись-
менників СРСР Іван Ісаєв,
голова Кіровського облас-
ного правління ВТОГ, керів-
ник літоб'єднання «Камер-
тон» І. Рубін і науковий
працівник Центрального
термального архіву СРСР у
Москві А. Б. Славина.

Семінар пройшов на ви-
сокому ідейно-політичному
і організаційному рівні.

Великий інтерес виклика-
ла творча зустріч з україн-
ським поетом, лауреатом
премії імені М. Островсько-
го Володимиром Забаштан-
ським, котрий розповів про
свій творчий шлях і прочи-
тав вірші з нової збірки
«Вага слова».

У Палаці культури УТОГ
імені А. В. Луначарського
відбулась творча зустріч
поетів УТОГ і ВТОГ з не-

чуючими трудівниками сто-
лиці України. Поети читали
свої вірші, деякі їх твори
виконали учасники худож-
ньої самодіяльності. Гляда-
чі тепло зустріли виступ по-
етів і концерт вокально-ін-
струментального ансамблю.
Незабутнє враження спра-
вила на учасників семінару
організована для них екс-
курсія в «Український дер-
жавний музей історії Вели-
кої Вітчизняної війни 1941—
1945 років».

На закінчення роботи се-
мінару було розглянуто за-
яви про прийняття до літе-
ратурного об'єднання нових
членів. Одноголосно прийня-
ті в його склад Ю. Ананье-
ва, О. Краснокутська
(м. Київ), Р. Юріна (м. Бі-
ла Церква Київської облас-
ті), О. Чорнобай (м. Кре-
менчук Полтавської облас-
ті), В. Хоменко (м. Харків),
М. Мачківський (м. Білогі-
р'я Хмельницької області).
Почесним членом літоб'єд-
нання УТОГ обраний керів-
ник літоб'єднання «Камер-
тон» Іван Ісаєв.

На семінарі було прийня-
то рішення дати назву літе-
ратурному об'єднанню Тowa-
риства — «Відлуння».

І. САПОЖНИКОВ,
керівник літоб'єднання
«Відлуння».

К. Бородин і Г. Крестино
давно полонили високою
майстерністю шанувальників
самодіяльного мистецтва
міста Одеси. Особливо вда-
ються учасницям народного
самодіяльного театру ролі
у виставі В. Сологуба «Бі-
ла від ніжного серця».

На знімку: (зліва напра-
во) Катерина Бородин і
Галина Крестино.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПЕРЕМОГЛА ДРУЖБА

Спортивно-туристська де-
легация членів УТОГ з Дро-
гобицького УВП відвідала
м. Ужгород, де побувала
в гостях у спортсменів обл-
відділу.

Тепло зустріли дрогоби-
чан ужгородці. Гості відві-
дали визначні місця дре-
внього закарпатського міста,
ознайомилися з умовами
праці та відпочинку, куль-
турним життям трудівників
Ужгородського УВП-1.

В обласному культзакла-
ді УТОГ відбулась дружня
розмова, а потім розпо-
чались захоплюючі баталії на
спортивних майданчиках. І
хоча команди дрогобичан
з волейболу, футболу і на-

стільного тенісу перемогли
господарів відповідно з ра-
хунком 3:0, 6:2, 3:2, вра-
ження від цих матчових зу-
стрічей залишилися приєм-
ним; спортсмени запозичу-
вали досвід, майстерність,
справжнє задоволення одер-
жали вболівальники. Ат-
мосфера цих поєдинків, за-
гальний піднесений настрій,
одноставно висловлене ба-
жання зустрічатись часті-
ше свідчать про те, що пе-
ремогла — дружба.

Хочеться подякувати пра-
цівникам облвідділу УТОГ
і Будинку культури міста
Ужгорода за добру органі-
зацію зустрічі, за гостин-
ність. Особливо слід відзна-
чити інструктора фізкульту-
ри П. І. Данкуліну, котрий
доклав багато зусиль, щоб
делегация дрогобичан почу-
валася в гостях, як удома.

Є. ХРОБАК,
інструктор фізкультури
Дрогобицького УВП.

Баталії за шахівницями

У Житомирі відбулась
особисто-командна першість
з шахів, в якій взяли участь
представники 15 областей
республіки.

На старті турніру серед
чоловіків лідерство захо-
пив харків'янин, кандидат
у майстри спорту Л. Кейріх,
але вже перед останнім тур-
ном його випередив одесит,
кандидат у майстри спорту
В. Лустін, котрий за під-
сумками змагань і посів
перше місце. На другому —
Л. Кейріх, третьому — пред-
ставник Запорізької області,
кандидат у майстри спорту
В. Певзнев. На жаль, в зма-
ганнях не виступили кияни
Ю. Зуєв і Д. Соловйов, які
могли скласти гідну конку-
ренцію своїм суперникам.

Серед жінок найсильні-
шою була львів'янка, пер-

шорозрядниця Т. Пашкевич.
Половиною очка поступи-
лась чемпіонці киянка Г. Ко-
вальчук. Вона — на друго-
му місці. На третьому, теж
відстаючи на пів-очка від
другого, — О. Хрулева.

У командному заліку пе-
ремогли спортсмени Харків-
ської області. На другому
місці — одеські спортсмени,
третьому — львівські.

За підсумками турніру
уккомплектовано збірну
команду республіки, яка
розпочала навчально-трену-
вальний збір по підготовці
до всесоюзних змагань, що
відбудуться в Єревані у
листопаді.

З. ЮР'ЄВ.

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ.